

Georg Schede

**Iusta Exequalia In obitum, insperatum, ac verè luctuosum Reverendissimi,
Serenissimi, Celsissimiq[ue] Principis Ac Dn. Dn. Hulderici Norvegiae Haeredis;
Episcopatus Sverinensis Administratoris; Slesvici, Holsatiae, Stormariae ac
Ditmariae Ducis ... Sepulturae demendatum est Anno Christiano IC XXIV.
Threnòdes ex debito lamentabar M. Georgius Schedius, Glauchavia-Mysus
Scholae p. t. Butzoviensis Rector**

Rostochii: Rostochii: Typis Haeredum Richelianorum, 1624

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728229633>

Druck Freier Zugang

Schulte, Georg
Diözesan Inquisition
1624.

9

3703

bg - 3703

401

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn728229633/phys_0004](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728229633/phys_0004)

DFG

213xx 359136
JU STA EXEQVIALIA

In obitum, insperatum, ac verè luctuosum

REVERENDISSIMI, SERENISSI-
MI, CÆLSISSIMIq; PRINCIPIS AC

DN. DN.

180/33

HULDERICI

Norvegiæ Hæredis; Episcopatus

Sverinensis Administratoris; Slevici, Holsatiæ,

Stormariæ ac Ditzmariæ Ducis; Oldenburgi & Del-

menhorst I Comitis. &c. Principis, DN. &

Evergetæ mei, dum viveret, Clemen-
tissimi.

Cujus in seriâ peccatorum confessione, vera CHRISTI
agnitione, invocatione, constantiâ & fide RHINÆ pridie
Paschatis, 27. Martij, pie & placide denati

Corpus, iognitis animæ hospitium 24: BUTZOVI

In celeberrimâ & frequentissimâ SERENIS
SIMORUM & ILLUSTRISSIMO.

RUM PRINCIPUM, LEGATORUM ac NO-
BILIJM corona

Sepulcræ demandatum est ANNO CHRISTIANO

ccc xci xxi.

Cum complevisset ferme trimestre ultra quinque Novennia,

Threnodes ex debito lamentabat

M. GEORGIVS SCHEDUS, Glauchavia- Mylus
Scholæ p. t. Butzoviensis Rector.

Rostochij, Typis Hæredum Richelianorum. Anno 1624. A

EPIGRAMMA DEDICATORIUM

AD

Invidissimum, Sereniss. ac Potentiss. Principem ac
DM. DM.

CHRISTIANUM IV.

Daniæ, Norvegiæ, Gottorum & Vandalorūm
REGEM; Slesvici, Holsatiæ, Stormariæ & Ditma-
riæ Ducem; Oldenburgi ac Delmenhorst I.
Comitem,

Reverendiss. ac Sereniss. Principis ac Dn.

DN. HULDERICI.

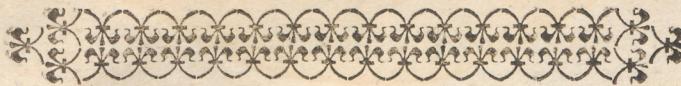
&c. p. m. FRATRIS desiderissimi obitum præmar-
tacum piè lugentem, REGEM ac DM. suum.
clementissimum.

PRehende REX invicte, sed facili manu,
Percurre vultu sed benigno, pollice
Tremente qvas movens Thalia barbiti
Fides canoræ lugubres dat Nænias
Piiq; FRATRIS fata deflet Principis.
IEHOVA, corde qricqvid hæret altius.
Fixum doloris, FLAMINIS firmissimo
Sedet Sacrati & leniat solamine.
Dicen Moysis, lenitatem Davidis
Zelum Phinei, robur stupendum Simsonis,
Davidiadæ Sapientiam & potentiam,
Consilia bona, sanctasq; mentes suggerat,
Ut legibus modereris æqvis subditos,
Et hi bonis parere discant legibus
Prehende REX invicte, sed facili manu,
Percurre vultu sed benigno, lugubri
TIBI qvas Chely sacrat Thalia Nænias.
humillimo persor.

ab autore M. G. S.

1933. XII. 10.

JUSTA EXEQVIALIA

In obitum pium & placidum.

Reverendissimi, Serenissimi Celsissimiqz PRIN-
CIPIS ac Dn. Dn:

H U L D E R I C I,

Hæredis Norvegiae. &c.

Strophe I.

Ullam, Thalia ! induta pullam,
P Nigraqz frontem fronde Cupressi decoram
P Revincta, plectrum sume, barbitoqz, pange lessu*m*
Tristē canorā. Homini-voræ jugum DEÆ subivit, eheu !
Insignis Heros, Regij, qvā DAN A tellus eminet,
Dūm riveret, prælustre Germen Sangvinis,
Et nobilis Pyropus, HULDERICI
Charis cui mellilla nomen indidit, favor
In Subditosqz blandulus.

Antistrope I.

Cursus Pater Varnus retortis
Reqviescat undis, in caputqz eas retrorsum
Refugas agat ! Silescat Eurus, fluctuum Imperator,
Cesset Salum Boreas procellis creber atqz Continentem
Perflare cœco turbine ! Eheu ! Principis piissimi
Fatale damnum condolere impensius,
Qvod destinatis cultui Jehovæ
Fanis, Ephebeisqz inopinà dedit nece,
Verè est amoris res pijs.

Epo-

Epodos I.

Si Statuminum, Fulciminumve res
Christianæ à condito inde, immò recondito Orbe:
Uspiam visa indigere; Seculi vel maxime
Fæcutui sc̄ritas hujuscē & infelicitas eget.
Nam jugulum jam petitur Religionis, Stygij Latronis;
Fraude. Tui, sev'is Iber, CHRISTE! popli cruentem.
Nos, sicuti, petit agmine facto.
In peñisq; ruunt subitō omnia,
Casu & lapsa gravi retrō feruntur.

Strophe II.

Justi sed immotā Jehovæ
Est lege cautum, ut infimorum, maximorum,
Regumq; Pauperumq; funera mista deflantur,
Cūm pallida &qvo pulsaret pede morta pauperum tabernac:
Regumq; turre; non probat moribus, non gloriæ.
Non floride parcat Juventu; fortibus.
Adæqvet imbellis; Duces popello ;
Canos pueris, nupér in lucem editis, viros ;
Pavidio omnium fortissimum.

Antistrophe II.

Ut celi ab arce in profluentem
Delapsus imber excitat bullas sonorus
Brevioris ævi, & di pares; desecta enim repente
Hæc viribus decrescit, & vix nata rumpitur; sed illæ.
Inflata paulo permanet diutius, sed rumpitur
Duplici tandem Hujuscē sic vita fredo
Alios sub auras luminis videmus
Vix prodeuntis; contrâ eos paulo diutius
Superstites submergier;

Epodos II.

Aut fremente sicut Euri flamine
Arbor amittit tamam, sylva exutq; honorem;
Vere vero pullans & repente mox regnitar;

Eff:

Esse sicut æviternum JOVA vult sub Solis orbita.
Interit a letifica hunc Mortis biems gbrnit, at sub suras:
Nascitur hic aetherias, mancipium futurus.
Putidulum subito Libilitina.
Sic gratis vicibus DEUS omnia,
Quæ sunt, disposuit triformi in orbe.

Strophe III.

Hæc lege quondam ab Architecto
Cato hoc eras in daclum mundi theatrum
Protapiæ prælustre Germé DANICÆ, HULDERICE,
Nitidissimum Poliq; Sidas Teutoni Locatus, Atlas.
Ut facib[us] seculi novellus rāncidi succurreres,
Opem[us] rebus masculè langventibus.
Ferres tuæ decora Palma Gentis,
Et lance[us] egypti fauim cuiq[ue] dideres.
Tam diviti qu[i]n pauperi.

Antistrophe III.

Hic, squalore i divites catervâ:
Quia Varnus, inter atq[ue] nominis fluenta
Non ultimi, irrigat virecta pingvia atq[ue] culta,
Et lenè ripas alluit. Quin muneri, tibi supremo
A Rege Regum delegato, Cæsaturnq[ue] Cæsare,
Sic præeras, tue hinc ut eminentiæ,
Ad quum DEUS te exexit, atq[ue] Stirpis
Sublititas, decederet, minor quodammodo
Potisset & censerier.

Epodos III.

Subdolas sed ô! inanes, labiles:
Spes horullum! sepè quād franguntur, ac in ipso
Limine obruantur, atq[ue] corrunt, portum prius.
Intueri quam queant! heu Fors viris iniqua fortibus!
Ut placidam floridam nō scopra tenent perpetuā quietem!
Imperij nescia Mors salce secat recurva,

*Etheriam qvicqvid trahit auram.
Vivere non dignos vitâ beat,
Dignos ante diem die supremo.*

Strophe IV.

*Amabili sub namq; cuius
Umbraculo diutius gratâ quiete
Ius Colonus, Arbor à summo jacet Jehovâ
succisa. Pollicerier qui dexterâ securitatem
Adversus hostium minas Evangelii, & crudelias
Facta, hisce que tûm ocellulis perspeximus,
Tûm, que indieß audimus expatrari,
Ceu Sole langvet herba marcens torrido, ilicet
Elanguit DUX Inclitus,*

Antistrophe IV.

*DUX ille, DUX noster sacrato
Quondam comas olivo inunctus, nempe Flatus
Donis superni, spargeretur cum Sacro lavacro,
In asperis spes nostrarebus, à Jehovâ si recedas,
Statumen, arx, tutela, robur, atq; propugnaculum,
Lucem reliquit. stante quo sors fulminans
Et astuosa in nos nihil valebat;
Perinde pullis sed sub alæ tegmine omnibus
Nobis licebat vivere.*

Epodos IV.

*Heu diem fuso notandam calculo
Que halitum DUCI abstulit vita pio supremum!
Annus est, & lustra quatuor, PATER cum Patriæ
HULDERICUS (en àjisan) auctu & induit boni DEI
Primitus Indupperij fræna petens attoniti ciere
Læticiam in pectoribus non modicam popelli.
Quotus quicq; enim erat, Corydonas
Species seu Cives, sibi qui à DUCE
Bono non bona queq; polliceri,*

Stro-

Strophe V.

Illo à DUCE, aurâ qui favoris
Proni st. tuminare languidas benignâ
Mente's Clientum; re juvare sedibus paternis
Pulsos, tuijz nominis pro honore per pagos & urbes,
O Christe! paſsim divagantes; Cujus ex ocellulis
Inſignis elucere Pietas, ac amor-
-Non ſicut erga celici verenda
Oracula Numinis, ſui qvod ipſe protulit
E corde Filius Patris?

Antistrophe V.

Nobis ſed, eheu! qvantus Heros
Fuit ilicet, tanti capax boni popellus
Si ſat fuifet! Pectus hinc qvò gaudio fremebat
Prægnantiore, & intus aſtuans ſaliebat in recessu
Latumiae carnali, ob munus, nobis qvod obtigit
Divinitatis, per qvam hocce rarum ut ſeculo,
Apprime ſic charum: hoc acutiora
Inopini Cordati DUCIS jam fata cordium in
Fibris relinqunt ſpicula.

Epodos v.

Qvo fuat fato proinde necio,
Ut magis ſint inclitum plerumq; luctuosæ
Non opinatae virum mortes, ſinuq; cordium
S'everint in ſeptuof spicula acutiora linquere,
Occidua qvam tremulo que properant ire gradu in ſenectâ.
Hinc merito non modice ſigna damus doloris
Dulces lacrymulas, habituq;
Lugubri ſumpto in ſerias damus
Ducis Manibus optimi, Patrisq;

Strophe VI.

DUCI ergo qvantu debeamus.
Noſtro, Bonæ cui obtigit Spei ſubire
Caput, adeo non ferimus obscure amplius, ſed ipſum

Sere-

Serenitati RFGIÆ, MATRI inclita, toti; Stirpi,
Sororibusq; Regijs, in pubericq; Praesuli;
Tum, si Ducas quos fata pungunt acridas,
Dolorem aperte prodimus; nec æquum.
Nos facere feciis. Capite dolente sed pium
Nos condolare jugiter.

Antistrophe VI.

Atqui Caput non propeditum
Dolore nostrum (& levius saltim doloris)
Morsum velit sentire, forsitan spes reoccupandi
Vires daretur pristinas!) leviusculo; sed, heu! revulsus
Cervice langviduli impotentiam arguit corpusculi!
Nos, nos, reses quod absq; capite truncus est,
Verè sumus. Perinde destitute
Oves Magistro, vivimus, per tesqua devia
Inambulantes horrida!

Epodos VI.

Quis tepentes lacrymarum rivulos
Suggeret? quis copiam lymphæ dabit liquentis,
Dura quo Ducis-Patris destrefata perdius
Sat queamus, atq; pernox, cui Themis quando parem sacra
Et Pietas intemerata invenient; Cum pueris puellæ
Et Juvenes atq; Senes scriniolo relatum
Pectoris ingeminate profundo
Iesum! lacrymulis siet haud modus!
Neniam melos integrate tristi!

Strophe VII.

Cives, Coloni, qvot qvot estis
In urbium palatijs, mapalijse,
Tam divites, quam pauperes; cum grandibus minores
Natu, mali dirâ ligati mole arenâ in ficiore
Harete strati, altumq; plectro lingue silentium
Digito labris tenete pressis! sgvalidis

Lum 303

Lumbos amici vestibus, minutus
Pulvrisculis caput inquinatus ! vulnus, altius
Ad menti adactum, postulat,

Antistrophe VII.

In morte amici charioris

Impensis quis non flet sollicitiore
Pectusculo ? & ipsum humanitatis sanctius videtur
Jus imperare, contubernio hominum defere ademptos.
Desige mentis huc ocellos ! non amici funera
Privi videbis ; Sed DUCEM, CIVEM, PATREM,
Qui gerere, obesse nemini, saluti
Esse indigis, sese suosq; nosse, civibus
Pacem suis vivus dare.

Epodos VII.

Tali adempto effusus qui Princeps
Non flet, pectusq; plangat ; sifit; moveri
Nescij loco meretur nomen ac insensili ;
Enthei nec Spiritus alumnus est, auravé sobrius
Ætherio ; progenitus sed scopuli e rigidis Leænae
Terribilis pectus habet. Salva sed est adhuc res.
Te, acclamant cuncti, superante,
Nobis vita fuit, PATER inclite,
Vita est mors sine te atq; morte pejor !

Strophe VIII.

Invicte REX ! ecquis Poëtas-
-Inter, sagax & Entheum genus, Thaliam,
Seu Maotuanam, sive Sidus inclitum Pelasgi
Species Poli, numeris decenter impotentiam doloris,
Tui exprimat ? Qvis, ora mille linguis sonantia,
Helicona vel totum cui DELS dedit,
Imbris ocelli Regiae cadentes
Haud aliter ac si JOVA aquas cüsset ampliter
Digno efferat Matris metro ?

B

Anti-

Antistrophe VIII.

Ecqvis tuum Rhetor, novelle.

PRÆSUL, celebris tota REGIÆ propago.

Stirpis, vel ipse Tullius, vel fulminare visus

Princeps Pericles-eloqyl luctum exprimat? Vestrum Timantess.

Vñ ingenI ultra-cajas-artem, Plinio teste, extitit,

Aptë satis numquid queat depingere.

Bibris bians stridensq; vulnus imis

ELISA corcli & HEDVIGIS, coronæ Cimbricis

Poli, atq; Gemma Teutoni?

Epodes VIII.

Balthici qvid tam profundi surgites.

Eqvoris? qvæ vos tenuère qvæ moræ, quibusve

Carcerum detenti fauibus nec ulla squalidi

Signa mæroris dedisti flum ab imo vortice excito?

At gemitus audijt, ac intuitus lacrymulas tepentes

In glaciem frigore adhuc horridulam coactus,

Nec mora, deliciuit Pater ipse.

Varnus; lacrymulus dedit ilicet.

Fletusq; alveolis rotavit Albis.

Strophe IX.

Seupefacta tellus lacrymarum.

Immenitate DANA, tellusq; BRITANNA,

Affixa nusquam continent, sed remota planè.

Ab orbe nostro, Regias ostro rigentes ac Eois

Lapillulis posuere pallas ilicet. Plangoribus

Neocopa resonat atq; luctu deficit

Ingente. Qverulâ LUCITEBURGA voce.

Immugit, in Sidonio nec murice amplius

Somno fruiscitur levi.

Antistrophe IX.

Lessum facere non erubescunt

Nobiscum Athene Balthicæ, non fari vastis.

Inuictæ

Tunixi Sverini columnis ; Hæc pio & verendo
Antistiti ; Suo ille Cancellario. *Lugent* cathedræ
Orchestrae & Ara, Principi quondam suæ assurgere.
Novenfiles lugent Patronum Gratiae,
Nec ulla pars, ocellulos locorum-
-Quocunq; flectas, lacrymarum mollium Patris
In morte Patriæ vacat.

Epodos IX.

Sed nec in cœno Ethnicorum sordido
AusonIve vivimus Baalis, à salutis-
Ductitans qvi Curione corde simplices jubes
In salute fluctuare ex hâc pië vitâ emigrantium ;
Hâc sed in Ecclesiola, verba DEI gnesia qvæ receptans
Non nimium flere fitos præcipit. Hinc ademptos
Terris lugemus, sed Olympos
Adscriptos gratiamur, ubi sine
Fini laticiâ fruuntur omni.

Strophe X.

Herois ô potius beati
Præstantibus factis decoram, nobilemq;
Dextram Entheorum dignior Vatum efferae corona
Vel Mæoni alite AusonIve carminis sublimiore,
Oram ferox ad Hungarin miles tuâ qvæ gesserit
Virtute fretus, tûm, Rodolphus arduo
Divus premebat quondam Christianam
Rem principatu, qvâ Quiricum patent sola
Qvâ Teutonumq; maximam

Antistrophe X.

Conamur hæc non HILDERICE
Dicere, Periscelidis nec aureæ brabæm,
Honoris unum & optimum, qvoto JACOBUS olim
Donare REX BRITANNIAE, decus, columnæ Christiani
Orbi ; nec Urbis-siepta Recturæ tibi concedita
-Philyrae q; Juliæq; tenues grandia.

Ingenuus insuper pudor, lyraq;

Potens vetat Camœna laudes egregi Ducis

Deterere viciolo ingeni.

Epodos X.

Nulla lingvarum interim silescere

Patriæ spū Parentis aust HULDERICI

Eusebiān; Eusebiān, ceteris virtutibus.

Præcurtem, stellulis sublimibus perindē Phosphorus.

TĒ, ó qvoties audīt hec, Enothe Dux! nobiliū corona

Ingeminantem sine nōn lāticā profari?

O JESÙ bone! Erinnys Ibera.

Juppiter & Latus fera & impia

Ut nunc bellā tuo movent popello!

Strophe XI.

Sic Dia me Sancti Iehovæ

Gratia juvabit, ejus & verbum sacratum,

Davus liceit Cocytius, Petrusq; personatus

Pro clave clavā, proq; calamo strinxerit dextrā mācheram.

In me coruscām; & seya Gens Ibera, CHRISE! sanguinem

Fidelium scieus tuorum, fulmina

Vibret minarum; de meo Tonantis.

-Oracula tamen corculo nōn cesserint, pie

Luthere, dogma nec tuum.

Antistrophe XI.

O calculo albo vox notanda!

O vox cedro incidentia! nōn verō Cedro, sed

Summū Politectū! Mihi singat Lyssippus ipse.

Pingavte Z. cuxis aut Apelles optimi DUCIS pīq;

Icona; statim HULDERICI imago exstabit ENTHEI gnēsia.

Qui ergo dehinc transis Viator optime

Hoc dædalum PII DUCIS sepulcum.,

Ex intimā deducta fibris corculi pie

Dic verba parvo murmure:

Epo-

Epodos XI.

Sumptuoso in hoc Sepulcro & dadalo Epitaphium
Ensebas viva inolliter qviescit Icon,
Veritate ab agnita semel in peri nescius
HILDERICUS, FRIDERICI FILIUS REGIS PII PIUS,
CIMBRIACI dulce decus sanguinis, &
TEUTONICI celebris
Gemma Poli; RELIGIONIS solidum labantis
Præsidium; Spes, Arx & Asylum,
Qvos premit exili Sors acriter
Tristis, & bene-fusa-raro Egestas.

Strophe XII.

Et hec, TIBI, Livore teste,
Sic propriaverunt superftiri, HILDERICE DIVE,
Ut, viva cum sonare & ampliare Laus pararet
Ausus ad oreā tuos celebriore, mox ad instar-
-Talpe orba visu cœrule splendore Circutis cuæ
Lau lis j̄s grare scalis moririer,
Honos quoad virtuti erit decorus,
Nullis, siet magè muta muro pisce redditia,
Sob undulæ qui vicitat.

Antistrophe XII.

Nec enim tuam, HILDERICE ! mortem
Exuviae horam factitant, claram & decoram;
Qvæs rettulisti pro bicipitis Aqvilæ honore, ferro
Cum ad Hungarim teligj Lunâ cum bicorni dimicares ;
Non arcta quondam in ignara vinci ; non inanæ elyppeis ;
Non insequens lugentium longo ordine
Globus pharetrum ; non lamenti volgi

B. 3

Nōne

Non Civium planctus, Colonorumve lacrymae
Fusa pio pro Principe;

Epodos XII.

Non nigro indutus cucullo cornipes
Ante pullulum Pheretrum lentiore gressu
Sese agens cervice dejecta, atq; grandiusculis
Lacrymis rivi perennis more desfluentibus madens;
Non animos eloquij fulminibus percutiens Pericles
Egregia facta Sago, facta togâg; clara
Laude sonans miraculum-adusq;
Miraculum ipse futurus in omnibus
Seclis, si modo erunt futura secla;

Strophe XIII.

Non aureæ diffit⁹ sepulcri
Imagines, nec marmori incisus polito
Titulus, in hoc vixtus, usq; dum futura tandem
Sua qvogz, qvamvis sera, vera sed tamen mors marmorillo:
sed animus ingens, atq; Virtus hospes angusti lariv
Meritissq; clarum nomen Entheis tuum
Non indigen⁹ vulgationis aure,
Sed eminens suapte Majestate, nescium
Livore homullam intermori;

Antistrophe XIII.

Adusq; mortem Veritatis
Defensio suscep⁹ Dicæ, & assestricis
Dices JEHOVÆ, & mortis inter horrida tremenda
Minas animus intrepidus, ingz lytron atq; mortem JESU
Non-dubia acerbam firmè inherens pectori fiducia
Dux HULDERICE, TE beatum prædicant.
Suspirijs dum corde ab imo ductis
Preeunte Mystâ pulsatabas atrium Poli
Jehovam in hunc poscens modum:

O con-

O conditor rerum atq; Rector omnium !
Bonitate qvi motus merâ terræ pilam,
Vastum salum, Polumq; naturæ domum
Effabricâsti dædalam ; qvi mitis es.
Veniæq; largus, & dolentes crimina.
Vitæ peractæ seriò nōn rejicis :
Audi æquus æqua efflagitantem, questibus
Præbeq; te misellulis placabilem !
Lapsus Iuventæ, mitis & clemens PATER !
Remitte, qva lo, incautioris simine
In Mortis atræ constitutum libera,
Amœna & ad Poli virecta dirige.
Opusculum dextræ cluo scitum tue,
Nec fabricatum negliges ; Veraciter
Sed te invocantî præstò eris. In te precess
Uno repono. Vota, spes & ultimæ
In te feruntur. In tuum fac ultima
Nomen sacratum desinant suspiria !
Pax Mundus est, homines levi tactu inquinans,
Est rete, nōa sât providos more aucupis
Facûl implicans; fieriq; vix qvit, legibus
Ut qvi Orbis hujus viscerat, purus queat.
A putidi emigrare mundi lordinibus.
Ergastulo expetesso nunc corpusculi
Dissolvi, & æternis fruisci gaudijs.
Adest regvies æviterna, plurimis
Suspiciois desiderata ! vivere
Tandem hujus in vitæ beatâ clausuâ
Prisnum auspicabor, namq; Mors est janua
Vitæ beatæ. Fots meis qra moribus
Queras negare, nōn negare qvis tuæ
Clementia. Sottem latronis, seriò,

Serô

Serò licet, Petriq; nec non Magdal'is,
Vitæ studia laudata-nòn deflentium.,
O mitis & clemens PATER, fac auferam!.

Hec tua nón fuerunt, DUX o Celsissime! verba
Irrita, nec ventis concredita, murmure fusa
Exiguo, vitæ fragilis sub fine beato;
Verúm inter gemitus, pia nec nón vota precantum,
Illiū in dextram, flatu qy immiserat olim,
Tandem efflāsti animam, sensim & calor ossa reliquit.

Epodos XIII.

HULDERICE ergo propagis CIMBRICÆ
Nobilis Pyrope salve! Salve ovantis olim
Gloriæ ardor; Pulle Martis, Victor ac amabilis;
Cultor Astrææ; Exulantum Pater; Spes certa pauperum;
Christiadum Religionis solidum præsidium labantis,
Qyæ tibi, Lutheriade, debet originem uni;
Firmæ vivida palmula Doxæ
Aeternum salve DUX, inclita.
HULDERICE DANÆ Domus columnæ!

F I N I S.

Epodos XI.

Sumptuoso in hoc Sepulcro & dædalo
Eusebas viva inolliter quiescit Ico
Veritate ab agnita semel moperi ne
HILDERICUS, FRIDERICI FILIUS REGI
CIMBRIACI dulce decus san
Teutonicæ celebri
Gemma Poli; RELIGIONIS solidum la
Præsidium; Spes, Arx & Asylum
Quos premit exilis Sors acriter
Tristis, & bene-fusa-raro Eggestas.

Strophe XII.

Et hec, TIBI, Livore teste,
Sic prouizerunt superbiti, HILDERICE DIVE,
Uc, viva cum sonare & ampliare Laus pararet
Ausus ad ore tuos celebriore, mox ad instar-
-Talpe orba visu cærule splendore Virtutis tuae
Laulisq; grata scalis moririer,
Honos quod virtuti erit decorus,
Nullis, siet magè muta muto piske redditia,
Sub undulis qui vicitat.

Antistrophe XII.

Nec enim tuam, HILDERICE! mortem
Exuviae hominam factitant, claram & decoram;
Quas rettulisti pro bicipitis Aquila honore, ferro
Cum ad Hungarin telisq; Lunâ cum bicorni dimicau-
Non arda quondam ignara vinci; non inanis ely-
Non insequens lugentium longo ordine
Globus pheretrum; non lamenta volgi

B. 3

